

**Příběhy našich sousedů – p. Jiří Čechák, Pardubice
ZŠ Pardubice, Benešovo nám. 590**

Pan Jiří Čechák je známý atletický trenér a bývalý atlet z Pardubic. Mnozí ale znají jen jeho sportovní stránku a nevědí, že jako dítě zažil druhou světovou válku.

Pamatuju si třeba, že bylo plný nebe letadel, vrčelo to a my jsme na to koukali. Pak jak hlásil rozhlas vždycky městskej, to bylo hlášení málem jednou za hodinu a napřed v němčině. Jo a já si pamatuju, že jsem se ptal táty, já tomu nerozumím a on říkal, no to je německy. To se nemluví všude česky? Jsem se ho ptal.

Konec války poznamenala rodinná tragédie. Opilí Rusové zabili staršího bratra Vladimíra. Krátce na to zemřela i maminka.

Tatínek p. Čecháka byl jedním z těch, kteří komunistům tak říkajíc „skočili na špek“.

Byl v komunistické straně vod r. 46, myslím. Takže zažil ten 48 jako vítěz vlastně. Až do toho 68 tomu věřil a pak nechtěl teda pochopit, jak je možný, že nás ty Rusové tady vlastně napadli.

Ráno 21. srpna 68 probudili Jiřího Čecháka a jeho manželku kluci z atletiky. Odhodlaně se společně vydali naproti okupantské armádě:

Nahoře Hradiště Na Písku, v tom lese jsme se s nima potkali a byli to Poláci, byli tam takový obrněný auta, tank tam ani snad žádnéj nebyl. A tam zastavili a čekali na další pokyny. No a tak jsme jim tam nadávali no a polsky se Češi domluvěj, že jo s nima a to jsem z nich měl pocit, že jsou z toho nešťastní, co to udělali no fakt.

Jeho manželka Marcela byla ochotná utéct ze země. Jiří Čechák ale tehdy odejít nedokázal.

V 70. letech Čecháka 3x vyslýchala STB. Podle příslušníků státní bezpečnosti měl špatný vliv na mládež a nevychoval své svěcence v duchu socialistických idejí.

Střídali se tam na nás, 2 tam byli a to furt dokola. No prostě jsem tam jednou byl 8 hodin, jednou 7 hodin a jednou 5 hodin.

Při návštěvě pardubické hospůdky U Kohoutků podepsal Jiří Čechák dokument „Několik vět“.

Já jsem šel vokolo, tak na mě: „Jirko, Jirko, pojd' sem!“ Tak mi to dali přečíst a „souhlasíš s tím?“ a já: „No to je ono.“ A ptali se: „Seš schopnej to podepsat?“ A já: „Jasně to podepíšu.“ To se nedalo nepodepsat.

To už byl rozhodnutý, že dál nebude snášet nesvobodu a uteče do Ameriky.

**Příběhy našich sousedů – p. Jiří Čechák, Pardubice
ZŠ Pardubice, Benešovo nám. 590**

V červenci roku 89 při své účasti na mistrovství veteránů v USA v Oregonu, požádal o azyl. V Americe ho ale zastihla i Sametová revoluce. Žádost o politický azyl tak byla minulostí a Čechák se vrátil domů.

Charakter Jiřího Čecháka formoval sport a je to znát i na heslu, kterým se řídí:

**Z voleje a důraz! Prostě nebát se do něčeho jít. A stát si za svejma věcma. Tomu jsem říkal:
„Z voleje a důraz!“**